

Høringsinnspill

Forskrift om midlertidig tilskudd til kulturarrangører som følge av covid-19 - stimuleringsordning for kultursektoren 1. januar – 30. juni 2021

Vi viser til Kulturdepartementets høringsbrev av 19.01.2021 og takker for muligheten til å sende merknader til forskriften.

Smittevernsrestriksjonene gjør at produktiviteten stopper opp i hele kulturnæringen. Derfor er det behov for å stimulere i hele bredden av næringen, sette i gang alle motorene, ikke bare inn i arrangementssektoren.

- Vekstpotensialet i de kreative næringene er stort og riktig stimulering er avgjørende for om næringen skal komme ut av krisen i knestående eller med god konkurransekraft både nasjonalt og internasjonalt.
- Det er behov for en sammensatt portefølje av stimulerings tiltak og vi oppfordrer til å ta i bruk større deler av virkemiddelapparatet. Vi bidrar gjerne med ytterligere innspill og dialog rundt behov og utforming av disse.

Som en del av dette mener vi det er svært positivt at regjeringen viderefører stimuleringsordningen. Dersom stimuleringsordningen treffer godt nok vil den kunne sette flere aktører i næringskjedene i stand til å beholde arbeidsplasser og verdifull kompetanse. Vi vet at våre medlemmer mer enn noe annet ønsker å kunne skape og formidle kultur igjen, og at mange arrangører hadde god nytte av ordningen i perioden oktober-desember 2020.

Samtidig er det vanskelig å komme med tydelige merknader til forskriften til stimuleringsordningen alene, uten å ha klarhet i hvordan resten av virkemiddelmixen av koronastøtteordninger vil se ut. Vi er fortsatt dypt bekymret for festivalene og andre store arrangører, som i svært begrenset grad treffes av stimuleringsordningen. Dette rammer også artister, apparatet rundt artistene, aktører innen sceneteknisk produksjon og en rekke andre underleverandører til større publikumsarrangementer.

I lys av dette vil vi sterkt oppfordre Kulturdepartementet til snarlig å få på plass en egen ordning for store kulturarrangement sommeren 2021, som ikke forskjellsbehandler arrangører som har arrangement i juni, juli eller august.

Det haster også med å få på plass en kompensasjonsordning, slik nåsituasjonen, med et nedstengt kulturliv, har vist et akutt behov for. I forlengelse av dette har også bransjen vært tydelig i sin tilbakemelding om at det må være en sømløs overgang mellom stimulering og kompensasjon. Med en kompensasjonsordning som fortsatt er på skissestadiet, er det derfor viktig at stimuleringsordningen er tydelig i hvordan inntektstap som oppstår når arrangør må tilbakebetale publikum skal dekkes inn.

Vi vil ta opp igjen og understreke innspill fra tidligere runder, om at behovene for tiltak er tredelt:

1. Kompensasjonstiltak – for å holde næringen flytende
2. Stimulerings tiltak – for å kunne skape utvikle og styrke konkurransekraft
3. Arbeidsrettede tiltak – for å få folk tilbake i jobb og bygge opp verdiskaping

Overordnet tilbakemelding til forskriften

Vi legger videre merke til at det i denne runden gis ytterligere skjønnsmessige ansvar i vurderingen av søknadene til Norsk Kulturråd. Dette stiller vi oss svært skeptiske til, både i lys av den sene saksgangen vi opplevde i fjor høst, og basert på vår oppfatning av at Kulturrådet jevnt over ikke besitter nok kunnskap om feltet. Vi opprettholder derfor vårt standpunkt fra forrige høringsrunde, og mener at dette ikke er tidspunktet for å utsette arrangørene for skjønnsmessige kunst- og kulturfaglige vurderinger. I stedet bør feltet gis tillit til å anvende ordningen i tråd med dens formål, noe som også vil sikre raskere saksgang.

Merknader til de ulike paragrafene

- Ifølge § 3 kan både distributør og visningsledd for filmarrangementer søke tilskudd som arrangør, og det heter videre i § 4 at tilskudd til filmdistributører som arrangør omfatter kostnader til distribusjon (lansering og markedsføring) og minimumsgarantier til en film og skal føre til gjennomføring av kulturarrangementet som nevnt i første ledd. Vi mener at tapene knyttet til produksjonen av innholdet, eller tapt omsetning for utnyttelsen av filmene, også må omfattes. Ordningen må kompensere hva en film ville spilt inn i et normalmarked. Når det gjelder tilskuddstak, legger vi her til grunn at tilskuddet stopper nå inntekter og tilskudd samlet dekker kostnadene, og at dette er knyttet til arrangement og ikke til produksjonstilskudd.
- I §6 om krav til rapport, regnskap og oppbevaring av opplysninger fremgår det at dersom et tilskudd til et arrangement utgjør 1 mill. kroner eller mer, skal regnskapet være revidert av statsautorisert revisor. Her må det presiseres hva som menes med *arrangement*, og om 1 mill. kroner gjelder per enkelt opptreden, en hel turné eller festival som potensielt går over flere dager. Eller om det skal tolkes slik at dette gjelder en samlet sum per søknad eller søker. Det bør også presiseres om kostnaden til revisjon skal inkluderes i søknaden det gjelder.
- I §8 om søknadsbehandlingen blir det gitt Kulturrådet ansvar for å vurdere om et arrangement fremstår som urealistisk i lys av *blant annet* smittevernsituasjonen. Først og fremst må det tydelig presiseres hva som menes med urealistisk, og eventuelt hvilke andre faktorer Kulturråd skal kunne basere en slik vurdering på. Det er vanskelig for oss å forstå hvordan en forskrift fra Kulturdepartementet kan be Kulturrådet gjøre en vurdering på hva som er realistisk å kunne gjennomføre om 4-5 måneder, når departementet selv på ingen måte har kunnet gi oss som bransje et snev av den samme forutsigbarheten. Å åpne opp for at en saksbehandler skal måtte gjøre en slik vurdering vil på ingen måte føre til økt forutsigbarhet, men i stedet skape stor usikkerhet som i verste konsekvens stimulerer til inaktivitet. Vi kan forstå at dette kan åpne opp for å kunne avslå søknader som kan oppfattes som spekulative, men mener likevel det av hensyn til alle andre redelige aktører må tas bort i sin helhet.
- I §11 om stansing og tilbakebetaling står det blant annet at dersom arrangementet på grunn av offentlige myndigheters råd eller påbud må avlyses, kan tilskuddet beholdes så langt det brukes til å dekke 95% av arrangørens uunngåelige økonomiske forpliktelser. Det er svært positivt at det her tas inn at myndighetsråd, i tillegg til påbud, er gjeldende med tanke på en eventuell avlysning. Mange av arrangementene som var planlagt gjennomført i januar har imidlertid allerede blitt avlyst. Da oppleves det ikke riktig at arrangør skal sitte igjen med et tap på 5% av deres uunngåelige økonomiske forpliktelser. For at ordningen skal fungere er feltet avhengig av å minimere usikkerhet og potensiell risiko ved å planlegge aktivitet. Det fremstår derfor uforståelig at arrangør skal risikere 5% av sine budsjetter, som potensielt kan dreie seg om store summer og en ytterligere belastning i krisen vi befinner oss i. I siste instans kan det føre til at ordningen virker mot sin hensikt.
- I § 11 er det også tatt inn en begrensning knyttet til utøvers honorar, noe som har vekket en del oppsikt. På den ene siden kan man lese Kulturdepartementet dithen at dette er ment som en solidarisk og ryddig begrensning som øker premisset om likebehandling i ordningen. Vi ser imidlertid flere utfordringer ved hvordan dette er forsøkt løst. Begrensningen vil ramme mange artister, og ikke minst, apparatet rundt artist hardt. Det hadde vært enklere å ta stilling til dette punktet dersom vi nå hadde kunnskap om hvordan en eventuell kompensasjonsordning vil se ut. Dersom vi hadde trygghet om at innretningen her ville ivareta deler av inntektstapet for artister og deres apparat ville det vært enklere å tilslutte seg begrensningen i stimuleringsordningen.

Videre mangler punktet en tydelig presisering av hva som defineres som *artist* og *utøver*, og om summen på kr 45 000 er ment å være netto eller brutto av artists eller utøvers inntekt. I mange tilfeller vil honorar til artist skulle dekke store økonomiske forpliktelser som ikke inngår i arrangementsbudsjettet som det i ordningen søkes på grunnlag av. Artist skal lønne alle sine musikere, teknikere, kostnader til preproduksjon, betale vederlag i form av provisjoner til sitt

apparat og i de fleste tilfeller også dekke reise og diett av sitt honorar. I verste konsekvens vil artist risikere å tape penger ved å planlegge aktivitet med et tak på kr 45 000 kr dersom arrangementet blir stengt ned. Det vil føre til at større produksjoner uteblir og store deler av feltet forblir inaktivt.

Vi vil sterkt anmode om at Kulturdepartementet går en runde til rundt dette punktet, og bruker organisasjonene på artistsiden med inngående bransjekunnskap til å gjøre nødvendige presiseringer dersom det skal bli stående. Slik ordlyden står nå er det ikke tydelig nok for søkerne, og vi kan ikke se hvordan det skal kunne fungere i praksis, hverken med hensyn til dokumentasjon eller pengestrømmer.

Med hilsen,

Hans Ole Rian, forbundsleder i Creo – www.creokultur.no

Åse Kringstad, leder for Virke Produsentforeningen og

Rhiannon Edwards, leder for kultur og opplevelser i Hovedorganisasjonen Virke – www.virke.no

Tone Østerdal, daglig leder i Norske Konsertarrangører – www.konsertarrangor.no